

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH

Semaine du 4 au 8 septembre 2022

Souguia n° 70

ת"ס

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Melekhet Mah'chevet

Melakha Chéina Tsrikha Légoufah (2)

-Halakha-

Cette semaine nous terminons la Souguia de MCETL. Nous étudierons d'abord la différence entre Psik Récheh et MCETL. Puis nous nous pencherons sur le Psak Halakha, notamment si on tranche comme Rabbi Chimon ou Rabbi Yehouda.

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מפר אסור ולא על אסור מפר, ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

Programme du dimanche

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour
Levi itshak ben sterna sara alta, Nechama Dina bat Bracha, Hanna bat Nechama Dina,
Moushka bat Nechama Dina, Hanane ben Nechama Dina, Ysschar dov ber ben Nechama
Dina, Yeochoua ben Nechama Dina, Esther Rachel bat Nechama Dina, Haim Menahem ben
Nechama Dina, Israël Arie Leib ben nechama dina*

1. La différence entre MCETL et Psik Recheh

Les grands Poskim ont rapporté le principe de Rabbi Avraham ben Harebam. Cependant le Mahatsit Hachekel pose une question sur ce principe.

כסף משנה הלכות שבת פרק א הלכה ז

ההפרש שיש בין מלאכה שאינה צריכה לגופה ובין פסיק רישיה ולא ימות הוא דגבי פסיק רישיה אינו מכוון למלאכה כל עיקר אלא שהיא נעשית בהכרח. כגון שסגר פתח ביתו והיה שם צבי שהוא לא כיון לשמירת הצבי אלא שהמלאכה נעשית בהכרח. אבל מלאכה שאינה צריכה לגופה הוא מתכוין לגוף המלאכה אלא שאינו מכוין לתכליתה. **מיסוד ה"ר אברהם החסיד בשם אביו ז"ל ע"כ:**

מחצית השקל אורח חיים סימן רעח ס"ק א

[...] לפי סברת ה"ר אברהם אדרבא איפכא מסתברא, דיותר ראוי לחייב במלאכה שאינה צריכה לגופה דעל כל פנים נתכוין למלאכה, מלחייב בפסיק רישיה דלא נתכוין כלל למלאכה. וכן קשה לרבי שמעון גופה דפוסר במלאכה שאינה צריכה לגופה ומחייב בפסיק רישיה. וצריך לומר דבשבת דמלאכת מחשבת אסרה תורה, אם כן יש לומר במלאכה שאינה צריכה לגופה דנתכוין למלאכה ולא נתכוין לתכליתה, הרי מחשבתו הוציאה מכלל מלאכה. מה שאין כן בפסיק רישיה, דלא נתכוין כלל למלאכה, ולא הוציא מחשבתו מכלל מלאכה (ועיין סימן רס"ח ס"ק ג' בשם הרא"ש ברכות פ"א סימן יד לענין ברכה, קצת דמיון):

Selon la question posée par le Rachba au sujet de l'interdiction de retirer un point de lèpre, pensez-vous qu'il retient le même principe ?

חידושי הרשב"א מסכת שבת דף קלג עמוד א

תמיהא לי מאן דמתני לה אההיא דר' יאשיה מאי קרי ליה דבר שאין מתכוין, דהא מתכוין הוא לקציצה אלא שאינו מתכוין לטהר אלא למול, ואין זה קרוי דבר שאין מתכוין אלא מלאכה שאינה צריכה לגופה, והא למה הדבר דומה למכבה גחלת של עץ ברשות הרבים דמתכוין לכבות ולא מחמת שהוא צריך לגופו של כבוי אלא כדי שלא יזוקו בה רבים וקרינן לה מלאכה שאינה צריכה לגופה ולא דבר שאין מתכוין וכדאיתא בפרק כירה (מ"ב א') גבי המיחם שפינהו דאמרינן שמואל בדבר שאין מתכוין סבירא ליה כרבי שמעון במלאכה שאינה צריכה לגופה סבירא ליה כרבי יהודה, וי"ל דאי כתב רחמנא בפירוש השמר בנגע הצרעת שלא תקוץ הכי נמי, אלא השמר בנגע הצרעת כתב רחמנא כלומר שלא יטהרנו אלא בהוראת כהן ואנן הוא דאמרינן דכיון שכן אסור לקוץ בהרת שמטהר הוא בקציצתו, והלכך כשזה קוצץ לשם מילה הוה ליה דבר שאין מתכוין אצל טהרה.

Les mots du jour à apprendre :

Emmenez	אֵיתוּ
Ils l'ont emmené	אֵיתוּהָ
Emmener	אֵיתוּי

Programme du lundi

---

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour
Levi itshak ben sterna sara alta, Nechama Dina bat Bracha, Hanna bat Nechama Dina,
Moushka bat Nechama Dina, Hanane ben Nechama Dina, Ysschar dov ber ben Nechama
Dina, Yeochoa ben Nechama Dina, Esther Rachel bat Nechama Dina, Haim Menahem ben
Nechama Dina, Israël Arie Leib ben nechama dina*

Rachi commente la Guemarra qui interdit de disposer des bûches comme si on construisait un Binyan, en disant que cela revient à Davar Chéino Mitkavaen. Pouvez-vous expliquer ses paroles ?

תלמוד בבלי מסכת ביצה דף לב עמוד ב

אמר רב יהודה: האי מדורתא, מלמעלה למטה - שרי, מלמטה למעלה - אסור.

רש"י מסכת ביצה דף לב עמוד ב

האי מדורתא - היסק גדול שעושין לפני שרים כדרך בנין, עושין לו כתלים מארבעה רוחות, וסודרין עצים למעלה, ודומה לאהל.
מלמטה למעלה - לסדר העצים של כתלים תחלה לעשות עליהם הגג - אסורין, שדרך בנין הוא.

מלמעלה למטה - להתחיל תחלה מן הגג, ואחר כך יסדרו תחתיו עצי הכתלים - שרי.
שם דף לג עמוד א
[...] אבל אן כרבי שמעון סבירא לן, בין במוקצה בין בדבר שאינו מתכוין [...]

2. Psak Halakha

מב.

כירה פרק שלישי שבת

מוסר. שאין מתכוין לכך: גחלם של מסכת. שמשליכין לחוץ פסולת^א של צרול דלא שייך כזוי מהאורייתא ומדרבנן אסורה והיכא דאיכא נוקא לרבים לא גזרו על השבות: אצל לא של עץ. דאיסורא דאורייתא היא וחייב סקילה: אפילו של עץ נמי. דהא לרבי שמעון

מותר למימרא דשמואל כרבי שמעון סבירא ליה^ב והאמר שמואל "מכבין גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזקוק בה רבים א"ב לא גחלת של עץ ואי ס"ד סבר לה כרבי שמעון אפילו של עץ נמי^ג בדבר שאין מתכוין סבר לה כרבי שמעון במלאכה שאינה צריכה לגופה סבר לה כרבי יהודה אמר רבינא^ד הלכך^ה קוץ ברשות הרבים מוליכו פחות פחות מד' אמות ובכרמלית אפילו טובא: אבל גותן כו': ת"ר גותן

מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה וכל כיצוי אינו צריך לגופו חוץ מעושי פחמין או מהצדצי פתילה: הלכך. כיון דאמרת לא גזרו שבות דכיצוי מתכת במקום נוקא דרבים: קוץ ברשות הרבים מוליכו פחות פחות מד' אמות. עד שיסלקנו לצידי רשות הרבים דאיסורא דרבנן הוא: וצנרמליים. דטלטול ידיה דרבנן: אפילו טובא. יעצירנו בעקירה אחת: חמין לסוך לונן.

Les mots du jour à apprendre :

Sont restés	אִיתָּוֹר
Nous avons emmené	אִיתָּיָנָא
Est resté	אִיתָּר

Programme du mardi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour

Levi itshak ben sterna sara alta, Nechama Dina bat Bracha, Hanna bat Nechama Dina, Moushka bat Nechama Dina, Hanane ben Nechama Dina, Ysschar dov ber ben Nechama Dina, Yeochoua ben Nechama Dina, Esther Rachel bat Nechama Dina, Haim Menahem ben Nechama Dina, Israël Arie Leib ben nechama dina

Selon vous, le Rambam est –il Possek comme Rabbi Chimon ou Rabbi Yehouda ?

רמב"ם הלכות שבת פרק א הלכה ז

כל העושה מלאכה בשבת אף על פי שאינו צריך לגופה של מלאכה חייב עליה, כיצד הרי שכבה את הנר מפני שהוא צריך לשמן או לפתילה כדי שלא יאבד או כדי שלא ישרף או כדי שלא יבקע חרש של נר חייב, מפני שהכיבוי מלאכה והרי נתכוין לכבות ואף על פי שאינו צריך לגוף הכבוי ולא כבה אלא מפני השמן או מפני החרש או מפני

הפתילה הרי זה חייב, וכן המעביר את הקוץ ארבע אמות ברשות הרבים או המכבה את הגחלת כדי שלא יזוקו בהן רבים חייב ואף על פי שאינו צריך לגוף הכבוי או לגוף ההעברה אלא להרחיק ההזק הרי זה חייב וכן כל כיוצא בזה.

השגת הראב"ד כל העושה מלאכה בשבת אף על פי שאינו צריך לגופה של מלאכה חייב עליה. א"א ר"ח (רבינו חננאל) ז"ל פסק כר"ש שהוא פוטר מדאמרינן פרק נוטל רבא כר"ש ס"ל דאמר מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה.

Relever les différentes preuves du Rachba.

חידושי הרשב"א מסכת שבת דף צד עמוד ב

ולענין מחלוקת רבי יהודה ורבי שמעון במלאכה שאינה צריכה לגופה פסק ר"ח ז"ל הלכתא כרבי שמעון, מדאשכחן לרבא דהוא בתרא דסבירא ליה כוותיה בפרק נוטל אדם את בנו (קמ"א א'), ורבינו האי גאון ז"ל גם הוא נראה מדבריו שהוא פוסק כן וכן פסק הראב"ד ז"ל, אבל הרב אלפסי נראה שפוסק כר' יהודה מפני שכתב בפרק כירה הא דאמר שמואל (לעיל מ"ב א') מכבין גחלת של מתכת ברשות הרבים אבל לא של עץ, ואמרינן התם דשמואל סבר לה כר' יהודה במלאכה שאינה צריכה לגופה, וכן השמיט הרב ז"ל בפרק שמנה שרצים (ק"ז ב') אותן שלש שמועות דצידת נחש ומפיס מורסא וצידת צבי דאוקימנא כרבי שמעון, וכן פסק הרמב"ם ז"ל כרבי יהודה, והרמב"ן ז"ל כתב לקמן בסוף פרק כל כתבי הקדש (קכ"א ב') שאף רבינו הרב אלפסי ז"ל כרבי שמעון הוא פוסק, שהרי הביא משנתנו שבפרק במה מדליקין (כ"ט ב') דקתני חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם ואוקמה כרבי שמעון, והני מתניתין דמפיס מורסא וצידת נחש כבר כתבן בפרק האורג דאלמא הכי סבירא ליה, ומה שכתב בפרק כירה גבי שמואל במלאכה שאינה צריכה לגופה סבר לה כרבי יהודה, בא ללמדנו דלמאי דסבירא לן כרבי שמעון אפילו של עץ נמי שרי.

Les mots du jour à apprendre :

Il y a	אֵיפֹא
Il y a entre eux	אֵיפֹא בֵּינֵיהֶם
Il y a quelqu'un qui dit	אֵיפֹא דְאָמַר

Programme du Mercredi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour

Levi itshak ben sterna sara alta, Nechama Dina bat Bracha, Hanna bat Nechama Dina, Moushka bat Nechama Dina, Hanane ben Nechama Dina, Ysschar dov ber ben Nechama Dina, Yeochoua ben Nechama Dina, Esther Rachel bat Nechama Dina, Haim Menahem ben Nechama Dina, Israël Arie Leib ben nechama dina

Chita du Tour

Comment les Poskim ont-ils compris la Chita du Tour ? Quelle question lui est-il posée ? Quelles sont les différentes réponses apportées ?

טור אורח חיים הלכות שבת סימן רעח

המכבה הנר מפני שהוא מתיירא מפני עכו"ם או לסטים או רוח רעה או לצורך חולה שאין בו סכנה פטור אבל אסור ואם יש בו סכנה מותר לכתחלה ואם כבהו מפני שחש על הנר או על השמן או על הפתילה פטור ואם כבהו כדי להבהב הפתילה חייב חטאת:

בית יוסף אורח חיים סימן רעח

[א] המכבה הנר מפני שהוא מתיירא מפני גוים וכו'. משנה בפרק במה מדליקין (כ"ט): המכבה את הנר מפני שהוא מתיירא מפני גוים מפני ליסטים מפני רוח רעה ואם בשביל החולה שישן פטור, ומפרש בגמרא (ל.) דמתניתין רבי יהודה היא דאמר מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה ומתניתין בחולה שיש בו סכנה ובדין הוא דליתני נמי מותר ואידי דבעי למיתני סיפא חייב תנא נמי רישא פטור אבל אם אין בו סכנה חייב חטאת הוא אבל לרבי שמעון בחולה שיש בו סכנה מותר ובחולה שאין בו סכנה פטור משום דסבירא ליה מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה, ורבינו פוסק כרבי שמעון וכדעת הרמב"ן (חי' קנז. ד"ה בכל) שכתב הר"ן בסוף שבת (סז: ד"ה גמרא) וגם הוא ז"ל העלה כן בפרק המצניע (לו רע"א) וגם הרב המגיד כתב בפרק א' (ה"ז) שכן דעת האחרונים, אבל הרמב"ם פסק שם כרבי יהודה. ובכוונת הרי"ף כתב הר"ן בהמצניע (שם) דסבירא ליה כרבי שמעון והרב המגיד כתב בפרק הנזכר שכן דחק לומר הרמב"ן (חי' קכא: ד"ה ברצין, מלחמות דף מו.) ושכן דעת הרשב"א (קכא: ד"ה ברצין) ואף על פי שממה שכתב בפרק כירה (י"ט): נראה שפוסק כרבי יהודה:

מגן אברהם סימן רעח ס"ק א

מות' לכבו' כו'. וכיבוי היא מלאכ' שא"צ לגופה אכ"כ עוש' להבהב הפתיל' וכתבו התו' דף צ"ד דאם א"צ לאותו הענין שהיו צריכים במשכן מקרי א"צ לגופה כו' ע"ש באורך והטור פסק כאן דפטור וכ"פ הי"ש"ש בביצ' סי' כ"ט ועסי' שיי"א ס"ב וסי' של"ד עספ"ו דכריתות בתו', וכו' בכ"מ פ"א מ"כ ההפרש בין מלאכה שאצ"ל ובין פסיק רישיה דגבי פסיק רישי' אינו מכוין למלאכה כל עיקר כגון שסגר פתח ביתו וצבי ניצוד מאליו ומלאכה שאצ"ל הוא מכוין לגוף המלאכה אלא שאינו מכוין לתכליתה מיסוד הר"ר אברהם החסיד עכ"ל כלו' כגון הכא שמכוין לכיבוי ואינו מכוין לעשות פחמין, והקשה בספר ט"א דף מ' דבח"מ סימן תכ"ד פסק הטור דהחובל בחבירו בשבת פטור מתשלומין משום שחייב מית' וכאן פסק דמלאכ' שאצ"ל פטור וי"ל דספוקי מספק' ליה וגבי ממון המע"ה ול"נ דלר' אבהו חובל חייב אפי' לר"ש אפי' א"צ הדם לכלכו/לכלבו/ עכ"ל וביש"ש בב"ק פ"ח סימן כ"ב כתב דהחובל דרך מריבה דעתו שיצא ממנו דם הוי צריכה לגופה, [וא"ל מנא ידעי' שדעתו על כך וי"ל שמודה] וא"א שישבע על כך דאם כן דומה לנשבע להרע והוי כמו שבעת שוא ועי"ל דסתמא דחבלה הוי צריך לגופה עכ"ל, גם בש"ג פ"ב דשבת הקשה קושיא זו ע"ש, ובמ"מ פ"ח ד"ח כתב מחלוקת אם חובל בדרך נקמה נקרא מתקן או מקלקל ופטור אפי' לר' יודא ועסי' שיי"ו ס"ח

Chita du Choulhan Aroukh

Selon les principes d'écriture du Choulhan Aroukh, est-il possek comme le Rambam ? Etudier les apparentes contradictions posées par les Ah'aronim

משנה ברורה אורח חיים סימן שלד סעיף כז

(פד) בין וכו' של עץ - דכיבוי שחייב מן התורה הוא דוקא כשמכבה לעשות פחמין אבל סתם כיבוי הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה והוא רק איסור דרבנן ובמקום הזיקא דרבים [עב] שיוכלו להנזק בגופן לא גזרו אבל במקום הזיקא דממונא אסור כמ"ש סעיף כ"ה והרמב"ם ס"ל דחייב במלאכה שאצ"ל ולכן אסור בשל עץ אבל בשל מתכת ליכא איסור כיבוי מן התורה לכו"ע דאינו שורף:
(פה) והרמב"ם אסור וכו' - והלכה כדעה ראשונה [א"ר]:

שולחן ערוך אורח חיים סימן

שלד סעיף כז

גחלת המונחת במקום שרבים ניזוקים בה יכול לכבותה, בין אם היא של מתכת בין אם היא של עץ, והרמב"ם אסור בשל עץ.

Les mots du jour à apprendre :

Il y a à dire	איפא לְמִימַר
Il y a à contredire	איפא לְמִפְרֹךְ
Comment	איפֿדִין

Programme du jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour

Levi itshak ben sterna sara alta, Nechama Dina bat Bracha, Hanna bat Nechama Dina, Moushka bat Nechama Dina, Hanane ben Nechama Dina, Ysschar dov ber ben Nechama Dina, Yeochoua ben Nechama Dina, Esther Rachel bat Nechama Dina, Haim Menahem ben Nechama Dina, Israël Arie Leib ben nechama dina

שולחן ערוך אורח חיים סימן שמ סעיף א

אסור ליטול שערו או צפרניו, בין ביד בין בכלי, בין לעצמו בין לאחרים, וחייב על שתי שערות; ומלקט לבנות מתוך שחורות, אפי' באחת, חייב, ודבר זה אפי' בחול אסור משום לא ילבש גבר שמלת אשה

ביאור הלכה סימן שמ סעיף א

וחייב וכו' - הנה התוס' כתבו דזהו דוקא לר"י דמלאכה שאין צריך לגופה חייב אבל לר"ש פטור אף בכלי ומשום זה **תמהו האחרונים** על הרא"ש והטור שהעתיקו הדין הלא הם פסקו כר"ש וגם המחבר האיך סתם הדין בזה בסתמא ובסי' שט"ז ס"ח מצדד בדעה הראשונה לפטור והמ"א בסק"א כתב דלמ"ד דמשאצ"ל פטור מיירי בשצריך לשערן אלא דקשה על דבריו דלפ"ז אמאי פסק דבמלקט לבנות מתוך שחורות אפילו באחת חייב הא מ"מ א"צ להשער גופא דאף אם נימא דמיירי שצריך להשערה האחת שליקט הא בעצמה בלבד לית בה שיעורא לחיוב וכי משום דעושה תועלת היפוי בליקוט השערה האחת יושלם בזה השיעור של ב' שערות הצריך לגופן אח"כ מצאתי לאחד שהקשה כן

ונראה דמטעם קושיא זו נייד הגר"א מדברי המ"א וציין על הדין דמלקט שחורות וכו' סתם כדעת הרמב"ם דהלכה כר"י במלאכה שאצ"ל עכ"ל וכן במכות כ' ע"ב ציינו דבריהם בשם רשב"ם ג"כ על מימרא זו דמלקט וכו' (ואולי י"ל בדוחק דברי המ"א דכיון דחשיבא מלאכת גזיזה בזה אפילו בשערה אחת משום שמתיפה עי"ז ממילא חשיב אח"כ צריך לגופה ג"כ במה שצריך לשערה זו בלבד) וגם לפי דברי המ"א יהיה מוכרח לבאר ההיא דלעיל בסימן שכ"ח סל"א גבי ציצין וצפורן ע"ש ג"כ בשצריך להן וזהו דוחק גדול מאד וכן בתשו' ח"צ סימן פ"ב דחה בב' ידים מחמת קושיא זו.

והנה הגר"א כתב דהשו"ע סתם פה להלכה כדעת הרמב"ם במשאצ"ל דחייב אך מה נעשה בקושית כל האחרונים שהטוש"ע סותרים את עצמן וכו"ל והנה הריב"ש בסימן שצ"ד [והובא לעיל בסימן ש"ג וגם בסימן זה] כתב **דמלאכת הגזיזה חשיבא מלאכה לכו"ע אפילו אין צריך להשער** דגזיזה היתה במשכן שלא לצורך הצמר והשער רק לצורך העור כגון בעורות תחשים וע"כ חייב כל שהוא לצורך גופן אף על פי שאינו צריך לשער ומלאכה הצריכה

לגופה היא עכ"ל וכיצא בזה ממש כתב מורו הר"ן בחידושויו על שבת וז"ל מחלוקת ביד פרש"י משום גוזז שאע"פ שאינו צריך לגיזה הואיל והוא צריך ליפות עצמו בגיזה זו אף בזה חייב משום גוזז דומיא דגוזז את השלח שהוא חייב משום גוזז ואף במקום שאינו צריך לגיזה אלא שישאר העור בלא שער כדי שיהא ראוי לעיבוד עכ"ל ואפשר לומר שזהו דעת הטוש"ע ושלא כדעת התוס' ומצאתי בת' ח"צ שהוא הסכים ג"כ דדעת הטוש"ע הוא כדעת הריב"ש ושלא כדעת התוס'.

והנה ראיתי בספר סדרי טהרה שתמה על הח"צ בזה שהסכים לדעת הריב"ש וכתב דהלא הרא"ש כתב בהדיא בבכורות כ"ה וגם הביא שם כן בשם הרמב"ן דתלישת הצמר מן הבהמה קודם שחיטה וכן הנוצות מן העוף הוא מלאכה שאצ"ל וע"כ דהם ס"ל ג"כ כדעת התוס' ובאמת לאו ראייה הוא כלל כמו שדחה הוא בעצמו אח"כ דשאני התם דהאי תלישה לאו לצורך העור אלא לצורך השחיטה אבל היכא דהוא לצורך העור אף על פי שאין צריך לגיזה ס"ל דחייב וכמ"ש בגוזז מן השלח וכן נמי בענינינו כיון שהוא נוטל הצפרנים או השער להתיפות את עצמו מקרי זה לצורך גופו וכנ"ל בשם הר"ן.

והנה השתא שבררנו דסוגיא זו דשבת צ"ד ע"ב ע"כ מיירי בשאינו צריך להשער והצפרנים ע"כ אנו מוכרחין לומר מעוד כמה גדולי הראשונים דס"ל ג"כ כדעת הריב"ש והר"ן הנ"ל הלא המה הר"ח והרמב"ן והסמ"ג והרא"ש ונבארם אחד לאחד. הר"ח דהוא בעצמו פסק כר"ש והוא ג"כ פסק בענינינו בהדיא דבכלי חייב חטאת וגם הרמב"ן דהוא בעצמו הביא בפרק כל כתבי והוכיח שהרי"ף פוסק כר"ש והכא הרי"ף בעצמו העתיק כל הסוגיא דציצין וצפורן וגם הרא"ש והסמ"ג דהם הסכימו בהדיא דהלכה כר"ש דמשאצ"ל פטור ואפ"ה העתיקו שניהם כל הסוגיא דציצין וצפורן ודמלקט שחורות מתוך לבנות דיש בהן חיוב חטאת וע"כ אנו צריכין לומר דכל אלו הפוסקים ס"ל כהר"ן וריב"ש הנ"ל דזה מקרי צורך גופן ולפיכך סתם השו"ע להלכה כן.

והנה ראה ראיתי שהגר"א בסימן זה כתב דמסוגיא זו ראייה לפסק הרמב"ם דמשאצ"ל חייב אבל לפי דברי כל הגאונים הנ"ל שס"ל דמשאצ"ל פטור ואעפ"כ העתיקו כולם הסוגיא ע"כ דס"ל כר"ן וריב"ש הנ"ל ועיין בסימן שט"ז סוף סעיף ח"ת בבאור הגר"א שמצדד שם דהלכה דמשאצ"ל פטור וע"כ דהוא מראה פנים לכל שיטה שיש לה מקור גדול בתלמוד.

והנה באשה ששכחה ליטול צפרנים בע"ש ואירע ליל טבילתה בשבת בודאי לכתחלה נכון לה ליזהר שתאמר לעו"ג ליטלם ביד ולא בכלי דהוא מלאכה גמורה לדעת הרמב"ם אך בא"א לה ביד מצדד המ"א להקל ע"י עו"ג אף בכלי וכדעת נקודות הכסף ביו"ד סימן קצ"ח וכמ"ש למעלה דבזה מקרי מלאכה שאצ"ל שאין כונה שלה להתנאות בזה רק לצורך טבילה ונ"ל דבצפרני רגליה בודאי טוב יותר להתיר ע"י נקור מלהתיר ע"י עו"ג עיין בפ"ת שם בשם מהר"ר דניאל זצ"ל. [...]

Les mots du jour à apprendre :

Si seulement	אִיכּוּ
Il a eu l'intention	אִיכּוּן
J'ai eu l'intention	אִיכּוּנִי

Biographies:

מהר"ם אלשקר - Maharam Elachkar

Rabbi Moshe Ben Itshak Elachkar est né en 1466 en Espagne, et a émigré avec la grande vague d'exils en 1492. Il s'installe d'abord en Tunisie puis en Grèce, puis est nommé Dayan au Caire en 1522. Enfin, il fait son Alya et réside à Jerusalem jusqu'à la fin de sa vie en 1542.

Il fut était un éminent érudit parmi les Rabbanim contemporains, et ses opinions étaient tenues en estime dans tout l'orient et même en Italie. Dans son Responsa, apparaissent les multiples échanges avec les Grands de sa Génération. Son ouvrage prend une place importante, notamment pour les noms géographiques dans les écrits rabbiniques et dans les actes de divorce.

חווות יאיר - H'avot Yaïr

Rabbi Yaïr Haïm ben Moshé Shimshon Bacharach (le nom Yair a été ajouté après une maladie) est né en 1638 à Lipnik en Moravie, et décédé en 1702. Possek majeur du 17ème siècle, il a étudié dans différentes Yeshivot en Allemagne et a eu de nombreux postes de direction, malgré les nombreuses difficultés rencontrées dans sa vie. Il vécut d'abord à Coblenze, puis le reste de sa vie à Worms et Mayence

Dans son Responsa le Havot Yaïr, sa grandeur en Torah est clairement visible, tant dans ses approfondissements dans un large horizon de sujets, que ses connaissances dans la Kabala. Il est considéré comme une source principale concernant les minhagim (coutumes) de la région et de l'époque.

Liste des 70 Souguiot étudiées sur Matmidim

Souguiot de Brah'ot			Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Incheï 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes
Souguiot générales			
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	53. Mitsva bo yoter Mibichlough'o 54. Mitsvot lav lihanot nitanou	55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte
Chabbat – Meleket Mah'chevet			Roch Hachana 35. Les trois Livres
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven	65. 66. 67. 68. Psik Récheh 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah		Soukot 36. Mitstaer

Bon Limoud sur Matmidim